

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-328-48>

УДК 338. 246

ПАЛЯНИЦЯ Станіслав

Західноукраїнський національний університет

<https://orcid.org/0009-0007-5880-4756>stasgoodlife@gmail.com

РОЗВИТОК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

В умовах глобалізації та стрімкого технологічного прогресу розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств набуває особливої актуальності. Інтелектуальний потенціал, який включає знання, навички, інноваційний підхід та творчі здібності працівників, є ключовим фактором успішної адаптації підприємств до мінливих ринкових умов та підвищення їх конкурентоспроможності. Саме здатність до інновацій та постійного вдосконалення виробничих процесів визначає, наскільки ефективно підприємство зможе конкурувати на міжнародній арені. Метою цього дослідження є аналіз значення та шляхів розвитку інтелектуального потенціалу переробних підприємств як ключового чинника підвищення їхньої конкурентоспроможності. Особлива увага приділяється вивченню сучасних тенденцій у сфері управління людськими ресурсами, оцінці ефективності інвестицій у розвиток інтелектуального потенціалу та розробці рекомендацій щодо впровадження найкращих практик у діяльність українських переробних підприємств. Переробні підприємства, з огляду на їхню специфіку, мають значний потенціал для впровадження інновацій та оптимізації процесів через розвиток інтелектуальних ресурсів. Інвестиції в освіту та підвищення кваліфікації персоналу, стимулювання науково-дослідницької діяльності та створення сприятливого середовища для творчої самореалізації стають критично важливими елементами стратегії розвитку. Впровадження новітніх технологій, автоматизація виробничих процесів та активне використання цифрових рішень дозволяють підвищити продуктивність та якість продукції, що в свою чергу сприяє зміцненню конкурентних позицій на ринку. Розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств є фундаментальним аспектом їхньої конкурентоспроможності в умовах глобальної економіки. Інтелектуальний потенціал, який включає знання, навички, інноваційний підхід та творчі здібності працівників, відіграє вирішальну роль у забезпеченні підприємств здатністю ефективно реагувати на швидкі зміни ринку, впроваджувати нові технології та оптимізувати виробничі процеси. Дослідження сучасних тенденцій у сфері управління людськими ресурсами свідчить про те, що успішні підприємства активно інвестують у навчання та розвиток своїх працівників, стимулюють інноваційні ініціативи та створюють сприятливу корпоративну культуру. Цифровізація, гнучкість робочих умов, стратегічний підхід до управління людськими ресурсами та розвиток емоційного інтелекту керівників є ключовими чинниками, що сприяють підвищенню продуктивності та якості продукції. Отже, стратегічне спрямування на розвиток інтелектуального потенціалу є ключовим для переробних підприємств, що прагнуть досягти довгострокового успіху та стійкого розвитку. Інвестиції в освіту, інновації та формування позитивної корпоративної культури сприяють не лише підвищенню ефективності роботи підприємства, але й його стабільному зростанню та зміцненню конкурентних позицій на глобальному ринку.

Ключові слова: інтелектуальний капітал, інтелектуалізація, розвиток, підприємництва, людські ресурси, трудовий потенціал, переробні підприємства.

PALIANYTSIA Stanislav

West Ukrainian National University

DEVELOPMENT OF THE INTELLECTUAL POTENTIAL OF PROCESSING ENTERPRISES AS A COMPONENT OF INCREASING COMPETITIVENESS

In the conditions of globalization and rapid technological progress, the development of the intellectual potential of processing enterprises becomes especially relevant. Intellectual potential, which includes knowledge, skills, innovative approach and creative abilities of employees, is a key factor in the successful adaptation of enterprises to changing market conditions and increasing their competitiveness. It is the ability to innovate and constantly improve production processes that determines how effectively a company will be able to compete in the international arena. The purpose of this study is to analyze the meaning and ways of developing the intellectual potential of processing enterprises as a key factor in increasing their competitiveness. Particular attention is paid to the study of modern trends in the field of human resources management, the evaluation of the effectiveness of investments in the development of intellectual potential, and the development of recommendations for the implementation of best practices in the activities of Ukrainian processing enterprises. Processing enterprises, given their specificity, have significant potential for innovation and process optimization through the development of intellectual resources. Investments in education and training of personnel, stimulation of scientific and research activities and creation of a favorable environment for creative self-realization are becoming critically important elements of the development strategy. The introduction of the latest technologies, the automation of production processes and the active use of digital solutions make it possible to increase the productivity and quality of products, which in turn contributes to the strengthening of competitive positions on the market. The development of the intellectual potential of processing enterprises is a fundamental aspect of their competitiveness in the global economy. Intellectual potential, which includes the knowledge, skills, innovative approach and creativity of employees, plays a decisive role in providing enterprises with the ability to respond effectively to rapid market changes, implement new technologies and optimize production processes. The study of modern trends in the field of human resources management shows that successful enterprises actively invest in the training and development of their employees, stimulate innovative initiatives and create a favorable corporate culture. Digitization, flexibility of working conditions, a strategic approach to human resource management and the development of emotional intelligence of managers are key factors that contribute to increasing productivity and product quality. Therefore, a strategic focus on the development of intellectual potential is key for processing enterprises seeking to achieve long-term success and sustainable development. Investments in education, innovation and the formation of a positive corporate culture contribute not

only to increasing the efficiency of the enterprise, but also to its stable growth and strengthening of competitive positions in the global market.

Keywords: intellectual capital, intellectualization, development, strategic development, entrepreneurship, human resources, labor potential, processing enterprises.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

В умовах сучасної економіки, що характеризується швидким розвитком технологій та інтенсивною конкуренцією на глобальному ринку, переробні підприємства стикаються з необхідністю постійного підвищення своєї конкурентоспроможності. Одним із ключових чинників, що сприяють досягненню цієї мети, є розвиток інтелектуального потенціалу підприємств. Інтелектуальний потенціал охоплює сукупність знань, навичок, творчих здібностей та інноваційних можливостей працівників, які можуть бути використані для покращення виробничих процесів, розробки нових продуктів та послуг, а також ефективного управління ресурсами.

Розвиток інтелектуального потенціалу передбачає інвестування в освіту та підвищення кваліфікації персоналу, стимулювання науково-дослідної та інноваційної діяльності, створення сприятливих умов для творчої самореалізації працівників та запровадження сучасних інформаційних технологій. Ці заходи дозволяють підприємствам адаптуватися до швидких змін на ринку, підвищувати продуктивність праці та якість продукції, що в кінцевому рахунку сприяє зміцненню їх конкурентних позицій.

Успішний розвиток інтелектуального потенціалу можливий лише за умови комплексного підходу, який враховує як внутрішні, так і зовнішні фактори. Серед внутрішніх факторів можна виділити корпоративну культуру, систему мотивації та винагороди, організаційну структуру та стиль керівництва. Зовнішні фактори включають економічну, соціальну та правову ситуацію в країні, рівень розвитку науки і технологій, а також конкуренцію на ринку праці. Саме тому представлена тема дослідження є актуальною, а через зміни глобального економічного простору потребує подальших досліджень.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Сьогодні трансформаційні зміни торкаються усіх аспектів суспільного життя. Підприємницькі структури змінюють традиційні організаційні моделі на нові, що включають цифровізацію та глобалізацію. Глобальний економічний простір змінюється, що призводить до трансформації багатьох економічних категорій. Дослідження інтелектуального потенціалу може бути важливим інструментом для оцінки потенційних можливостей та слабких місць, саме тому ці дослідження є актуальними у будь який час та за умов трансформацій.

Представлена проблематика дослідження знайшла своє відображення у роботах багатьох вчених та економістів, та з зарубіжних класиків економічної науки можливо виділити: К. Беккер, Д. Белл, П. Друкер, Т. Стюарт, О. Тоффлер, Ф. Фукуяма, М. Портер, Й. Шумпетер, Б. Твісс, Х. Хекхаузен та інші.

З вітчизняних дослідників інтелектуального потенціалу можливо виділити: С. Бандура, Л. Безчасного, І. Бойчик, В. Ворону, В. Врублевського, В. Геєця, О. Грішнову, І. Лукінова, І. Крисоватого, В. Куценко, В. Онікієнко, О. Собко, В. Стешенко, А. Чухно та інших.

Таким чином, можливо зазначити, що дослідження інтелектуального потенціалу знайшло своє місце в роботах багатьох вчених, але через динамічність розвитку економічного простору сьогодення питання набирає особливої актуальності через трансформації та зміни.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою даного дослідження є вивчення теоретичних основ і практичних аспектів розвитку інтелектуального потенціалу переробних підприємств як ключового чинника підвищення їх конкурентоспроможності. Особлива увага приділяється аналізу сучасних тенденцій у сфері управління людськими ресурсами, оцінці ефективності інвестицій у розвиток інтелектуального потенціалу та розробці рекомендацій щодо впровадження найкращих практик у діяльність українських переробних підприємств.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

В умовах глобалізації та швидких технологічних змін розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств стає критично важливим для їхньої конкурентоспроможності. Інтелектуальний потенціал охоплює знання, навички, творчі здібності та інноваційний потенціал працівників, які можна використовувати для оптимізації виробничих процесів, впровадження нових технологій та підвищення ефективності управління.

Інтелектуальний потенціал можна визначити як сукупність знань, навичок, досвіду та творчих здібностей, які володіють індивіди або група людей та можуть бути використані для досягнення поставлених цілей, вирішення проблем та розвитку організації чи суспільства в цілому. Інтелектуальний потенціал включає в себе рівень освіти та професійної підготовки, креативність, інноваційність, лідерські якості, адаптивність та ефективність комунікації [1, 5, 7, 8, 9, 13, 14].

Це поняття відображає можливості та ресурси, якими володіють люди або організації, і які можуть бути використані для вирішення різноманітних завдань і досягнення успіху. Інтелектуальний потенціал є ключовим фактором для інноваційного розвитку, конкурентоспроможності та сталого зростання в сучасному світі.

Саме тому спираючись на теоретичні дослідження [5, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 16], можливо зробити висновок про те, сутність інтелектуального потенціалу полягає в сукупності знань, навичок, досвіду, творчих здібностей та інноваційного потенціалу, які володіють працівники підприємства або організації. Це поняття включає в себе не лише кількісні показники, такі як кількість освічених працівників або рівень формальної освіти, але й якісні аспекти, такі як креативність, інноваційність та можливість швидко адаптуватися до змін у суспільстві та ринкових умовах [1, 4, 6, 12, 14].

Основні компоненти інтелектуального потенціалу представлено на рис. 1.

Інтелектуальний потенціал визначає здатність організації до інноваційного розвитку, досягнення стратегічних цілей та забезпечення стійкої конкурентоспроможності на ринку. Ефективне управління інтелектуальним потенціалом дозволяє організації використовувати свої ресурси оптимально, максимізувати результативність працівників та досягати стратегічних цілей у короткостроковій та довгостроковій перспективі [3, 8, 9, 10, 12].

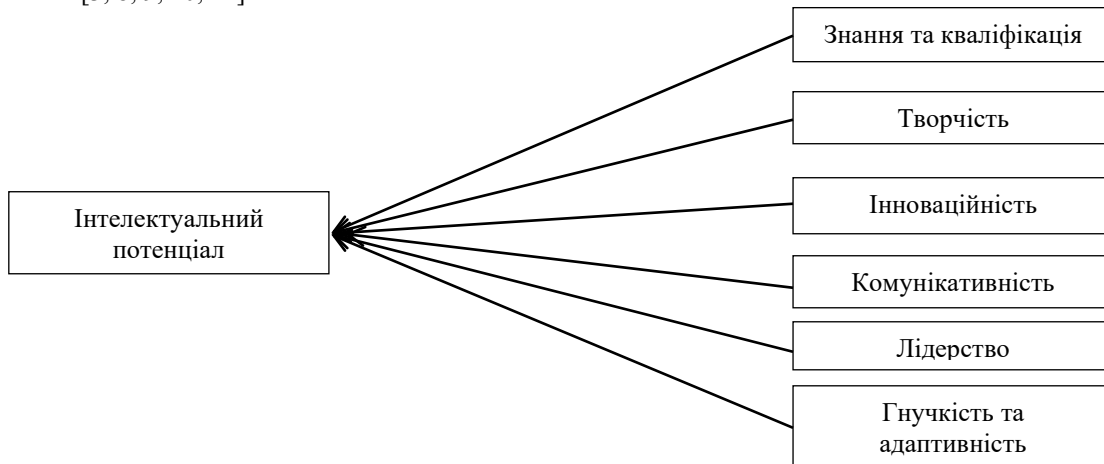

Рис. 1. Компоненти інтелектуального потенціалу

Джерело: складено на основі [2, 5, 7, 11, 15, 16]

Інтелектуальний потенціал є ключовим ресурсом у досягненні стійкої конкурентної переваги. Він дозволяє підприємствам швидко адаптуватися до змін на ринку, впроваджувати інновації та покращувати якість продукції. Розвиток цього потенціалу включає кілька аспектів:

- ✓ навчання та розвиток персоналу через програми підвищення кваліфікації, участь у семінарах, тренінгах та курсах;
- ✓ стимулювання науково-дослідних робіт та впровадження нових технологій;
- ✓ створення сприятливого середовища, яке сприяє творчій самореалізації та колективній роботі.

Розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств є необхідною умовою для підвищення їх конкурентоспроможності в сучасних умовах. Інвестиції в освіту, інновації та корпоративну культуру сприяють підвищенню продуктивності, покращенню якості продукції та здатності підприємства швидко адаптуватися до ринкових змін. Підприємства, які ефективно розвивають свій інтелектуальний потенціал, мають значно більше шансів досягти успіху на міжнародному ринку та забезпечити стійкий розвиток у довгостроковій перспективі.

Однією з основних складових інтелектуального потенціалу є управління людськими ресурсами. Управління людськими ресурсами є одним з ключових елементів, що визначає успішність підприємства в умовах сучасної економіки. Сучасні тенденції у сфері управління людськими ресурсами відображають глобальні зміни на ринку праці, технологічні інновації та зміни в соціальних і культурних цінностях. Нижче в таблиці 1 наведено основні тенденції, що впливають на управління людськими ресурсами в сучасних умовах.

Сучасні тенденції в управлінні людськими ресурсами відображають зміну парадигм у роботі з персоналом, де технології, гнучкість, навчання та розвиток, корпоративна культура та стратегічне мислення стають ключовими елементами успіху. Підприємства, які адаптуються до цих змін, мають більше шансів не лише вижити, а й процвітати в умовах динамічного та конкурентного ринку.

Розвиток інтелектуального потенціалу є ключовим фактором підвищення конкурентоспроможності переробних підприємств в умовах глобалізації та швидких технологічних змін. Інтелектуальний потенціал, що включає знання, навички, інноваційний підхід і творчі здібності працівників, забезпечує здатність

підприємств ефективно адаптуватися до ринкових змін, впроваджувати нові технології та оптимізувати виробничі процеси.

Таблиця 1

Тенденції розвитку управління людськими ресурсами

Елемент	Характеристика
Цифровізація та автоматизація процесів управління людськими ресурсами	Сучасні технології, такі як штучний інтелект, машинне навчання та великі дані, значно змінюють підходи до управління персоналом. Автоматизація рутинних процесів, таких як облік робочого часу, підбір персоналу та управління заробітною платою, дозволяє зменшити витрати часу і ресурсів, підвищуючи ефективність управління людськими ресурсами. Використання аналітичних інструментів допомагає керівникам приймати обґрунтовані рішення на основі даних про продуктивність працівників, задоволеність роботою та інші показники
Гнучкість та адаптивність робочих умов	Зростає популярність гнучких форм зайнятості, таких як віддалена робота, гнучкий графік та проектна робота, що дозволяє підприємствам залучати талановитих фахівців незалежно від їхнього місця проживання та швидко адаптуватися до змін на ринку. Гнучкі умови роботи також сприяють підвищенню задоволеності працівників, їхньої лояльності та зниженню плинності кадрів
Фокус на розвиток та навчання персоналу	Постійне навчання та розвиток персоналу стає пріоритетом для багатьох підприємств. Інвестування в освіту, професійний розвиток і перекваліфікацію працівників дозволяє підтримувати високий рівень кваліфікації, адаптуватися до нових технологій та вимог ринку. Розвиток програм наставництва, корпоративних навчальних центрів та онлайн-платформ для навчання сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємства
Розвиток корпоративної культури та соціальної відповідальності	Сучасні підприємства все більше уваги приділяють формуванню позитивної корпоративної культури, що базується на цінностях, етиці та соціальній відповідальності. Створення сприятливого робочого середовища, яке підтримує взаємну повагу, інклюзивність та рівні можливості для всіх працівників, сприяє підвищенню їхньої мотивації та залученості
Підвищення ролі емоційного інтелекту та лідерства	Управління персоналом сьогодні вимагає від керівників високого рівня емоційного інтелекту, здатності розуміти та враховувати емоційні потреби працівників. Лідери з високим емоційним інтелектом сприяють створенню позитивного клімату в команді, підвищенню продуктивності та ефективному управлінню змінами
Застосування стратегічного підходу до управління людськими ресурсами	Управління людськими ресурсами все більше інтегрується в загальну стратегію підприємства. Стратегічний підхід до управління людськими ресурсами включає планування потреб у персоналі, розвиток талантів, управління продуктивністю та формування кадрового резерву, що дозволяє забезпечити відповідність людських ресурсів довгостроковим цілям підприємства та підвищити його конкурентоспроможність

Джерело: складено на основі [4, 5, 8, 10, 14, 15]

Оцінка ефективності інвестицій у розвиток інтелектуального потенціалу показала, що такі інвестиції сприяють значному підвищенню продуктивності, якості продукції та рівня інноваційності підприємства. Вони також забезпечують конкурентні переваги, дозволяючи підприємствам залучати і утримувати талановитих фахівців, що є критично важливим для успіху в сучасних умовах.

Аналіз сучасних тенденцій у сфері управління людськими ресурсами виявив, що найкращі практики включають:

- ✓ створення програм навчання та розвитку, як внутрішніх, так і зовнішніх, а також використання онлайн-платформ для навчання;
- ✓ підтримка науково-дослідних робіт, створення інноваційних команд, організація конкурсів ідей та співпраця з науковими установами;
- ✓ формування сприятливого середовища, що підтримує творчість, відкриті комунікації та командну роботу, а також впровадження цінностей інклюзивності та рівних можливостей;
- ✓ використання цифрових рішень для автоматизації рутинних процесів і прийняття обґрунтованих рішень на основі даних.

На основі проведеного дослідження можливо сформулювати наступні рекомендації для українських переробних підприємств:

- ✓ інвестувати в професійний розвиток працівників;
- ✓ стимулювати інновації;
- ✓ формувати позитивну корпоративну культуру;
- ✓ впроваджувати сучасні технології.

Застосування цих рекомендацій сприятиме підвищенню ефективності діяльності українських переробних підприємств, забезпечуючи їх стабільне зростання та зміцнення конкурентних позицій на глобальному ринку.

Отже, розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств є критично важливим для підвищення їхньої конкурентоспроможності в сучасному глобальному ринковому середовищі, а саме:

- ✓ інтелектуальний потенціал переробних підприємств може бути максимально використаним для стимулювання інноваційних процесів та впровадження передових технологій, що дозволяє підприємствам створювати конкурентні переваги через вдосконалення виробничих процесів та продуктів;

- ✓ забезпечення постійного розвитку персоналу та розвиток лідерських якостей у керівництва допомагає створювати команду, здатну до інновацій та швидкої адаптації до змін в оточуючому середовищі;
- ✓ інвестиції в освіту та навчання працівників дозволяють підприємствам розвивати навички та знання, необхідні для успішної діяльності в динамічному ринковому середовищі;
- ✓ забезпечення сприятливого робочого середовища, яке стимулює креативність, інноваційність та співпрацю, є важливим фактором для розвитку інтелектуального потенціалу;
- ✓ встановлення партнерських відносин з іншими організаціями, дослідницькими установами та урядовими органами може сприяти обміну знаннями, досвідом та ресурсами, що сприяє подальшому розвитку інтелектуального потенціалу.

Загалом, розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств є ключовим елементом для їхньої конкурентоспроможності та успіху на ринку, що вимагає системних інвестицій у людські ресурси, технологічний прогрес та організаційні зміни, спрямовані на стимулювання інновацій та ефективне використання знань індивідів.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Розвиток інтелектуального потенціалу переробних підприємств є ключовим фактором підвищення їх конкурентоспроможності у сучасних умовах глобальної економіки. Інтелектуальний потенціал, що включає знання, навички, творчі здібності та інноваційний підхід працівників, забезпечує підприємствам здатність ефективно адаптуватися до швидких змін на ринку, впроваджувати новітні технології та оптимізувати виробничі процеси.

Аналіз сучасних тенденцій у сфері управління людськими ресурсами показує, що успішні підприємства активно інвестують у підвищення кваліфікації персоналу, стимулюють інноваційну діяльність та формують позитивну корпоративну культуру. Гнучкість у робочих умовах, автоматизація рутинних процесів, стратегічний підхід до управління персоналом і розвиток емоційного інтелекту керівників є важливими складовими, що сприяють зростанню продуктивності та якості продукції.

Попри існуючі виклики, такі як недостатнє фінансування, опір змінам та висока плинність кадрів, підприємства, що акцентують увагу на розвиток інтелектуального потенціалу, мають значні переваги у конкурентній боротьбі. Вони здатні не тільки утримувати позиції на ринку, але й розширювати свої можливості, виходячи на нові ринки та залучаючи талановитих фахівців.

Таким чином, стратегічний розвиток інтелектуального потенціалу повинен стати пріоритетним напрямом для переробних підприємств, що прагнуть досягти довгострокового успіху та стійкого зростання. Інвестиції в освіту, інновації та корпоративну культуру не тільки підвищують ефективність діяльності підприємства, але й сприяють його стабільному розвитку та зміцненню позицій на глобальному ринку.

Література

1. Andal-Ancion, A., Cartwright, P. A., and Yip, G. S. (2003). The digital transformation of traditional businesses, MIT Sloan Management Review (44:4), pp. 34-41.
2. Galoyan D., Mkrtchyan T., Hrosul V., Buhrimenko R., Smirnova P., Balamut H. Formation of adaptation strategy for business entities in the context of digital transformation of the economy. Review of Economics and Finance. 2023, Issue 21. P. 616 –621
3. Going Digital: Making the Transformation Work for Growth and Well-being, URL: <http://www.oecd.org/going-digital/project>
4. Hrosul V., Buhrimenko R., Smirnova P., Timchenko O., Balamut H., Rachkovan O. Specifics of economical digital transformation in the context of the diversification processes impact. Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research. 2022. Czech Republic: Hradec Kralove. 12, Issue 2. P. 154– 159.
5. Андрушків Б. М. Інтелектуальний потенціал підприємства як інструментарій підвищення конкурентоспроможності та засіб входження його в європейський економічний простір / Б. М. Андрушків, Г. Й. Островська, О. І. Павликівська // Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. - 2017. - № 6. - С. 38-43. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drep_2017_6_9.
6. Бонк І. Сутність потенціалу підприємства та підходи до його трактування. Матеріали VIII Науково-практичної конференції студентів та молодих вчених з міжнародною участю «Актуальні проблеми економіки, підприємництва та управління на сучасному етапі» (26 жовтня 2023 р., м. Тернопіль, ЗУНУ).
7. Буняк Н.М. Інноваційний менеджмент : конспект лекцій. Луцьк : Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2022. 132 с. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/21323/1/%D0%86%D0%9C_%D0%9A%D0%9B.pdf
8. Вергал К.Ю. Теоретичні аспекти стратегічного управління підприємством в умовах інтеграції. Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія: Економічні науки. 2018. № 3. С. 33-40.
9. Задорожний Г.В., Хомин О.В. Інтелектуальне підприємництво у економіці знань. Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2008. 171 с.

10. Квасницька Раїса, Тарасюк Марія. Структуризація потенціалу підприємства. Вісник КНТЕУ. 2017. №1. С.73-82. URL: <http://visnik.knute.edu.ua/files/2017/01/7.pdf>
11. Микитенко В.В., Ігнатієва І.А. Діагностика стратегічного потенціалу підприємства / В.В. Микитенко, І.А. Ігнатієва // Вісник економічної науки України. – 2005. – № 2. – С.77-80
12. Репіна І.М. Інтелектуальний потенціал інноваційного розвитку України. Вісник національного університету «Львівська політехніка». Серія «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». Зб. наук.праць. Л.: Львівська політехніка. 2017. № 875. С. 342–355.
13. Собко О. Інтелектуальний капітал і креація вартості підприємства : монографія. Тернопіль: Економічна думка, 2016. 444 с.
14. Собко О. М., Бойчик І. М., Крисоватий І. А., Смерека С.Б. Розвиток інтелектуального капіталу та управління інноваційними проектами в торгівлі. Економічний аналіз. 2020.Том 30. № 2. С.7-16.
15. Собко О.М. Креація вартості інтелектуального капіталу підприємства як сфера формування конкурентних переваг. Український журнал прикладної економіки. 2016. Том 1. № 4. С. 120-128.
16. Собко О.М., Крисоватий І.А. Оцінювання впливу інтелектуального потенціалу на розвиток інноваційного підприємництва в Україні. Економічний аналіз. 2021. Том 31. № 2. С. 62-69.
17. Стец І. І. Ідентифікація бізнес-процесів підприємства. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 33. С. 233–239.

References

1. Andal-Ancion, A., Cartwright, P. A., and Yip, G. S. (2003). The digital transformation of traditional businesses, MIT Sloan Management Review (44:4), pp. 34-41.
2. Galoyan D., Mkrtchyan T., Hrosul V., Buhrimenko R., Smirnova P., Balamut H. Formation of adaptation strategy for business entities in the context of digital transformation of the economy. Review of Economics and Finance. 2023, Issue 21. P. 616 –621
3. Going Digital: Making the Transformation Work for Growth and Well-being, URL: <http://www.oecd.org/going-digital/project>
4. Hrosul V., Buhrimenko R., Smirnova P., Timchenko O., Balamut H., Rachkovan O. Specifics of economical digital transformation in the context of the diversification processes impact. Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research. 2022. Czech Republic: Hradec Kralove. 12, Issue 2. P. 154– 159.
5. Andrushkiv B. M. Інтелектуальний потенціал підприємства як інструментарій підвищення конкурентоспроможності та засіб вкhodzhennya yoho v yevropeys'kyu ekonomichnyy prostir / B. M. Andrushkiv, H. Y. Ostrovs'ka, O. I. Pavlykivs'ka // Derzhava ta rehiony. Seriya : Ekonomika ta pidpryyemnytstvo. - 2017. - № 6. - S. 38-43. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drep_2017_6_9.
6. Bonk I. Sutnist' potentsialu pidpryyemstva ta pidkholdy do yoho traktuvannya. Materialy VIII Naukovo-praktychnoyi konferentsiyi studentiv ta molodykh vchenykh z miznarodnoyu uchastyu «Aktual'ni problemy ekonomiky, pidpryyemnytstva ta upravlinnya na suchasnomu etapi» (26 zhovtnya 2023 r., m. Ternopil', ZUNU).
7. Bunyak N.M. Innovatsiynyy menedzhment : konspekt lektsiy. Luts'k : Volyns'kyy natsional'nyy universytet imeni Lesi Ukrayinky, 2022. 132 s. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/21323/1/%D0%86%D0%9C_%D0%9A%D0%9B.pdf
8. Verhal K.YU. Teoretychni aspekty stratehichnoho upravlinnya pidpryyemstvom v umovakh intehratsiyi. Naukovyy visnyk Poltav's'koho universytetu ekonomiky i torhivli. Seriya: Ekonomichni nauky. 2018. № 3. S. 33-40.
9. Zadorozhnyy H.V., Khomyn O.V. Інтелектуальне підприємництво у економіці знань. Kharkiv: Kharkivs'kyy natsional'nyy universytet imeni V.N. Karazina, 2008. 171 s.
10. Kvasnyts'ka Rayisa, Tarasyuk Mariya. Strukturyzatsiya potentsialu pidpryyemstva. Visnyk KNTU. 2017. №1. S.73-82. URL: <http://visnik.knute.edu.ua/files/2017/01/7.pdf>
11. Mykytenko V.V., Ihnatiyeva I.A. Diahnostyka stratehichnoho potentsialu pidpryyemstva / V.V. Mykytenko, I.A. Ihnatiyeva // Visnyk ekonomichnoyi nauky Ukrayiny. – 2005. – № 2. – С.77-80
12. Ryepina I.M. Інтелектуальний потенціал інноваційного розвитку України. Вісник національного університету «Львівська політехніка». Серія «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». Зб. наук.праць. Л.: Львівська політехніка. 2017. № 875. С. 342–355.
13. Sobko O. Інтелектуальний капітал і креація вартості підприємства : монографія. Тернопіль: Економічна думка, 2016. 444 с.
14. Sobko O. М., Boychuk I. М., Krysovaty I. А., Smereka S.B. Rozvytok intelektual'noho kapitalu ta upravlinnya innovatsiynymy proektamy v torhivli. Ekonomichnyy analiz. 2020.Том 30. № 2. С.7-16.
15. Sobko O.M. Kreatsiya vartosti intelektual'noho kapitalu pidpryyemstva yak sfera formuvannya konkurentnykh perevah. Ukrayins'kyy zhurnal prykladnoyi ekonomiky. 2016. Том 1. № 4. С. 120-128.
16. Sobko O.M., Krysovaty I.A. Otsynuyannya vplyvu intelektual'noho potentsialu na rozvytok innovatsiynoho pidpryyemnytstva v Ukrayini. Ekonomichnyy analiz. 2021. Том 31. № 2. С. 62-69.
17. Stets I. I. Ідентифікація бізнес-процесів підприємства. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 33. С. 233–239.